

Ændringsforslag nr. 25 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 10.

Ændringsforslag nr. 26 *vedtoges* uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 27 om indsættelse af en ny paragraf *forkastedes* med 124 stemmer mod 23.

Ændringsforslag nr. 28 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 29 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse og ændringsforslag nr. 30 angående titlen *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændringer vedrørende førtidig folkepension, rådighedsbeløbet, refusion m. v.).

(Lovforslag nr. 213. Fremsat 29/4 75. Første behandling 13/5 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension. (Decentralisering m. v.).

(Lovforslag nr. 214. Fremsat 29/4 75. Første behandling 13/5 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Ændringer vedrørende dispensationsenkepension, ophævelse af bestemmelserne om hjælp til enker m. v.).

(Lovforslag nr. 215. Fremsat 29/4 75. Første behandling 13/5 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Tastesen (S):

I forbindelse med de tre lovforslag er der stillet forskellige ændringsforslag. Det ene ændringsforslag drejer sig om rådighedsbeløbet til folkepensionisterne. Allerede under førstebehandlingen anmodede jeg om, at man måtte se nærmere på dette rådighedsbeløb for at vurdere, om det nu også var det rigtige tal, man havde fundet frem til. Det viste sig, at pensionisterne ikke kan få brilletilskud over sygesikringsordningen efter den 1. april næste år, men skal have det ind over rådighedsbeløbet, og dette har foranlediget socialministeren til at stille et ændringsforslag om, at rådighedsbeløbet skal forhøjes med et samlet beløb på 10 mill. kr., således at de først foreslåede tal — det kronebeløb, man pr. pensionist vil sende ud til kommunerne — bliver forhøjet fra 370 kr. til 387 kr. i Københavnsområdet og fra 300 kr. til 318 kr. for det øvrige land.

Der er i forbindelse hermed stillet ændringsforslag af SF og DKP om et endnu større rådighedsbeløb ud fra et beregningsgrundlag, der ikke svarer til det gennemsnit, der hidtil har været anvendt. Da der ikke er dækning for at gå videre, end vi rent faktisk gør på finansloven, må jeg henstille, at vi

[Tastosen.]

afviser det af SF og DKP stillede ændringsforslag, men stemmer for det af socialministeren stillede ændringsforslag.

Vedrørende invalidepensionsloven er der stillet et ændringsforslag fra fremskridtspartiet og det konservative folkeparti om, at der skal være noget strengere kontrolregler, end der er i øjeblikket. Det må jeg afvise, for det vil medføre nogle øgede administrationsudgifter. Hertil kommer, at vi på længere sigt må vurdere hele invalidepensionsområdet, for det må selvfølgelig være sådan i vores samfund, at de mennesker, som fysisk og psykisk ikke kan klare at udføre en arbejdsindsats på den ene eller den anden måde, må have en erstatning for den tabte arbejdsfortjeneste, så de klarer sig bedst muligt, så de får så tryk en tilværelse som muligt, og her spiller det forebyggende arbejde, der kan forhindre, at behovet for invalidepension opstår, en væsentlig rolle. Det forebyggende arbejde kan i den forbindelse i allerhøjeste grad være spørgsmålet om arbejdsmiljøet, det psykiske pres på arbejdspladserne og mange andre ting. Derfor må hele det område, der vedrører invalidepensionistgruppen, have en meget seriøs og grundig behandling, og det er vi enige om at det skal have i folketingets socialudvalg, når vi mødes til efteråret. Det ændringsforslag om øget kontrol, som fremskridtspartiet og det konservative folkeparti har stillet, må jeg indstille til forkastelse.

Der er et tredje ændringsforslag. Det drejer sig om betalingen af lægeerklæringen ved afslag på invalidepension. Paragraffen i invalideforsikringsloven får nu en sådan udformning, at når den, der søger om ydelser, f. eks. invalidepension, på det sociale udvalgs foranledning skal skaffe en lægeerklæring, så betales denne af udvalget. Det vil altså sige, at den, der får et afslag, ikke oven på afslaget skal have det yderligere gok i nødden, om man vil, derved, at han også skal betale regningen for lægeerklæringen. Det synes jeg er en god retstilstand, som vi er kommet frem til her, og dette ændringsforslag vil jeg anbefale at man stemmer for.

Peter Holst (V):

Jeg vil kunne begrænse mig til kun at belyse venstres stilling til to af ændringsfor-

slagene, da vor stilling til de øvrige fremgår af de skrevne ord.

Vedrørende ændringsforslag nr. 3 til invalidepensionsloven, der omhandler den tidsbegrænsede tilkendelse, vil jeg røbe, at venstre har været i en frugtbar tvivl om vor stilling, fordi vi tror, at en art åremålstilkendelse i mange tilfælde kan være både rimelig og velbegrunderet, men da lovforslaget i sig selv er en lovfæstelse af en hidtidig praksis — det er i udvalget oplyst, at hver sjette invalidepensionstilkendelse er tidsbegrænset — og da udvalget, som også formanden nu berørte, har sat sig for i efteråret at drøfte dette grundigt, vil vi lade os nøje hermed. Vi vil af de to grunde stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Om ændringsforslag nr. 4 vedrørende betalingen af lægeerklæringen mener vi, at det er rimeligt og forsvarligt og velmotiveret at lade den gældende regel videreføre, således at vi altså stemmer imod ændringsforslag nr. 4 ud fra den betragtning, at der vil være oplagte afslagstilfælde, hvor det er rimeligt, at ansøgeren selv bærer udgiften til lægeerklæringens fremskaffelse.

Jørgen Junior (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte ministerens — socialdemokraternes — forslag med hensyn til rådighedsbeløbet og må således afvise det forslag, der er kommet fra SF og DKP.

Vi er glade for, at forslaget, der er stillet sammen med det konservative folkeparti vedrørende invalidepensionisterne, nu bidrager til, at denne problematik bliver taget op i socialudvalget i begyndelsen af næste samling. Vi havde naturligvis gerne set, at der havde været flertal for vort ændringsforslag her, men jeg synes, det er meget væsentligt, at det både fra socialdemokraternes og venstres side anerkendes, at her er en problematik, der må undersøges ganske alvorligt. Vi glæder os til at deltage i dette arbejde med positivt sind.

Jeg skal endelig sige med hensyn til ændringsforslaget vedrørende lægeerklæringerne, som vi har tilsluttet os: det har været meget svært at finde ud af, hvad forskellen egentlig var på den nugældende ordning og ændringsforslaget, men det tyder på, at retfærdighedsprincippet bedst efterleves efter

[Jørgen Junior.]

det forslag, der er kommet fra socialministeren, hvorfor vi skal tilslutte os dette.

Karen Thuroe Hansen (KF):

Jeg vil gerne have lov til at anholde den socialdemokratiske ordførers udtalelser om, at der skal indføres strengere kontrolregler med hensyn til invalidepension. Der er absolut ikke tale om at indføre strengere kontrolregler. Det konservative folkeparti har sammen med fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag om en tidsbegrænset tilkendelse af invalidepension, hvor andet ikke er bestemt. Det kan dog ikke medføre strengere kontrolregler. I sig selv er det jo ikke nogen lykke at få tilkendt invalidepension, og for mange mennesker ville det være glædeligt, om de efter nogle års forløb kunne få deres invalidepension taget op til fornyet kontrol — selv om jeg ikke ynder ordet kontrol — idet det var muligt, at disse mennesker eventuelt kunne udføre et stykke arbejde til gavn for samfundet og til gavn for dem selv. Der er altså ikke tale om strengere kontrolregler.

Vi er også tilhængere af, at det i visse tilfælde, hvor der søges om invalidepension på et meget spinkelt grundlag, må være op til ansøgeren selv at betale for den lægeerklæring, der skal medfølge.

Vi er ellers enige i lovforslaget, kan tilslutte os ministerens forslag med hensyn til rådighedsbeløb og kan stemme for lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

Vi har fra SFs side sammen med DKP stillet et ændringsforslag, som ikke ret mange har kommenteret. Jeg vil gerne gøre det, fordi ministeren selv har stillet ændringsforslag om, at rådighedsbeløbet til kommunerne skal forhøjes. Det er o.k., det kan vi tilslutte os. Det har noget at gøre med, at vi har fjernet brilletilskuddet i en anden lov. Når vi alligevel har stillet forslag om endnu en forøgelse af rådighedsbeløbet, så hænger det sammen med de bemærkninger, som ministeren selv var inde på i sin fremsættelsestale. Da påviste ministeren udtrykkeligt, at det beløb, der nu blev stillet til kommunernes rådighed, kun ville dække ca. 87 pct. af det rådighedsbeløb, som kommunerne har i øjeblikket at bruge

af til disse pensionister. Det ændringsforslag, vi stiller, betyder ikke nogen forhøjelse, det indebærer ikke nogen stor udgift, er ikke et stort, udgiftkrævende forslag, det er simpelt hen bare en videreførelse af de beløb, der faktisk er til rådighed i dag. Hvis det ikke bliver vedtaget, men flertallets og socialministerens forslag bliver vedtaget, så vil situationen om meget kort tid være den, at alle de kommuner, der virkelig har brugt deres rådighedsbeløb, fordi de har ydet en hæderlig service for deres pensionister, vil blive meget, meget hårdt ramt af denne ændring, fordi de vil få beskåret deres rådighedsbeløb i forhold til det beløb, de faktisk plejer at bruge. Jeg kan godt høre på de ordførere, der har været heroppe, at forslaget ikke går igennem. Jeg beklager det meget, fordi det betyder en forringelse i de kommuner, der i dag arbejder hæderligt.

Med hensyn til de andre ændringsforslag skal jeg lige opholde mig et øjeblik ved forslaget om den tidsbegrænsede invalidepension. Der står udtrykkelig i lovforslaget, at revaliderings- og pensionsnævnet, som denne lov handler om, kan bestemme, at en sag skal genoptages til undersøgelse på et af nævnet fastsat senere tidspunkt. Det vil sige, det kan være et af vilkårene for tildeling af invalidepension. Når fremskridtspartiet og det konservative folkeparti alligevel har ønsket paragraffen om den tidsbegrænsede invalidepension indført, så kan jeg kun se det som udtryk for en mistænksomhed over for den gruppe mennesker, der ikke ønsker at være invalidepensionerede, som ønskede at arbejde, men som på grund af forhold i samfundet og på deres arbejdspladser er tvunget ud i en invalidepensionssituation.

Vi har diskuteret i udvalget, at det er en fantastisk administrationskrævende og dermed udgiftkrævende paragraf at få ind i invalidepensionsloven, og hvis der er noget parti, der ellers har snakket om papirusere og administrationsudgifter osv., så har det vel været fremskridtspartiet. Nu foreslår partiet altså indført en paragraf, der vil øge administrationen i disse revaliderings- og pensionsnævne. Det har vi fået belyst i udvalget, men alligevel opretholder man sådan et forslag, der smager langt væk af kontrol og mistænksomhed over for invalidepensionisterne.

Vi kan naturligvis tilslutte os ministerens

[Ebba Strange.]

forslag om, at det sociale udvalg betaler lægeerklæringen. Vi synes, det er helt rimeligt, at når et socialudvalg beder om at få en lægeerklæring, så er det også det sociale udvalg, der skal betale for denne lægeerklæring. Det er klart, at vi går ind for dette ændringsforslag.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gå imod ændringsforslaget om at tidsbegrænse invalidepensioner. Vi ved, det er et meget stort problem, og det er svært for invalidepensionister at komme i gang igen, men vi tror ikke, at det løses ved at gøre pensionen tidsbegrænset. Vi tror, det vil give den enkelte invalidepensionist en så stor usikkerhed, at han måske netop hindres i at blive rask, hvis han har en af de sygdomme, hvor der er mulighed for at blive rask. V går ind for, som der står i bemærkningerne i betænkningen, at man skal diskutere spørgsmålet i udvalget til efteråret. Det er et problem, der i højeste grad trænger til en kulegravning.

Kristeligt folkeparti kan gå ind for forslaget om, at lægeerklæringerne skal betales af det sociale udvalg, når de er forlangt af det sociale udvalg, selv om invalidepensionen ikke tildeles. Det er meget pinligt, meget ubehageligt, når en invalidepensionist, som i forvejen oplever den skuffelse ikke at få invalidepension, skal til at betale dette honorar.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg vil også lige kort kommentere det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet og det konservative folkeparti om en tidsbestemt invalidepension. Det er — og det synes jeg blev fremhævet i udvalgsbehandlingen — et usagligt forslag på indeværende tidspunkt. Selv om der kan opnås bred politisk enighed om, at det er bedst, at invalidepensionister er lidt i gang, hvis det kan lade sig gøre, så er det komplet urimeligt og usagligt at komme med forslaget i en lavkonjunkturperiode. Vi kan få tal fra alle arbejdsformidlingskontorer, der kan vise, at disse mennesker faktisk ikke kan anvises nogen form for arbejde.

Det er også usagligt af den grund, at mange sociale undersøgelser, megen social

forskning, viser os, at skillelinjen for, hvornår vi kan få folk i gang igen, slet ikke går ved en 3 års linje, men langt tidligere, efter 1 eller 2 år, hvis der virkelig skal gøres noget.

Endelig har vi erfaringer om disse ting. F.eks. har man jo med dialyse- og transplantationspatienter kørt med denne tidsbegrænsede pension. Der er mange vanskeligheder forbundet med at tage pensionen fra dem. Der er i hvert tilfælde oplysninger, som et ansvarligt socialudvalg må skaffe sig, inden man kommer med den slags forslag.

Med hensyn til de ændringsforslag, som fru Ebba Strange nævnte, er jeg enig heri. Jeg synes, det er meget vigtigt med rådighedsbeløbet, og jeg vil også meget gerne have, at vi støtter dette med betaling af lægeerklæringen, for det virker tit meget hårdt på de mennesker, der får afslag på invalidepension, at de skal have en stor regning på 250 kr. for en lægeerklæring — lige netop på et tidspunkt, hvor de ofte henvises til en offentlig hjælp, der udgør et eksistensminimum, slutstenen i en stadig og konstant indtægtsforringelse fra sygedagpenge over forskud på pension og ned til den almindelige socialhjælp.

Med hensyn til selve lovforslaget er jeg, som jeg også sagde ved første behandling, meget skuffet over, at man ikke i betragtning af ordene om nærdemokrati og decentralisering har sørget for en større medindflydelse for de mennesker, der skulle have invalidepension. Jeg er for så vidt teknisk og formelt enig i en decentralisering af invalideforsikringsretten, men når vi alligevel ikke vil medvirke til lovforslaget, så skyldes det byrdefordelingen, fordi man nu også her lægger udgifter over på amts- og primærkommune. Det er vores opfattelse, at det i meget høj grad er et klassespørgsmål, hvordan de sociale reproduktionsomkostninger skal afholdes. Vi ønsker dem afholdt over de progressive skatter, og så længe vi ikke har fået en skattereform, der gør primærkommunal og amtskommunal skat progressiv, så må vi sige, at det for os er et overordnet økonomisk hensyn, som vi må underordne dette ønske om en mere teknisk decentralisering af sociallovgivningen.

Steen Folke (VS):

Under førstebehandlingen af de 3 lovfor-

[Steen Folke.]

slag gjorde jeg mere detaljeret rede for 'VS' betæneligheder i forbindelse med forslagene, og jeg skal ikke gentage argumentationen fra dengang, men blot sige, at VS ikke kan medvirke til at gennemføre de 3 forslag.

Om de ændringsforslag, der er stillet her, må jeg sige, at vi først og fremmest er modstandere af det ændringsforslag, der er stillet af de konservative og fremskridtspartiet om tidsbegrænsning af invalidepensionerne.

Vi er derimod tilhængere af forslag om at hæve rådighedsbeløbet og mener ikke blot, der skal være tale om en forøgelse som følge af de øgede udgifter i forbindelse med brilletilskud, men også, at det er rimeligt at hæve det på den måde, som SF og DKP har foreslået, sådan at man tager hensyn til den 100 pct. udnyttelse af rådighedsbeløbene, som foreligger i en lang række kommuner.

Endelig skal jeg sige, at vi også går ind for, at lægeerklæringerne, som det er foreslået i et ændringsforslag, skal betales af de sociale udvalg.

Socialministeren (Eva Gredal):

Også jeg vil gerne kommentere nogle af de betragtninger, der er fremkommet.

Jeg stiller mig noget uforstående over for fremskridtspartiet og det konservative folkepartis forslag om som hovedregel at tildele invalidepension for en periode af 3 år. Det medfører, at så godt som alle pensions-tilkendelser skal genoptages til fornyet behandling hvert tredje år. En sådan ordning vil, som jeg også har nævnt det over for udvalget, stille betydelige krav til administrationen, som så skulle udbygges ud over, hvad der er rimeligt og nødvendigt.

Jeg vil erindre om, at tildelingen af invalidepension efter de gældende regler er betinget af, at erhvervsevnen er varigt nedsat, og efter de gældende regler og efter invalideforsikringsrettens praksis findes der i dag et system, hvorefter de sager, der genoptages, udvælges efter et sagligt kriterium til en nyvurdering på et sagligt motiveret tidspunkt. Det system bliver selvfølgelig fortsat efter decentraliseringen. Men jeg er indforstået med, at man i udvalget vil tage sagen op til drøftelse i den kommende samling.

Socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti har stillet forslag om

en forhøjelse af rådighedsbeløbet. Jeg tror, at der på en eller anden måde er opstået en misforståelse, idet man svæver i den vildfarelse, at regeringens forslag medfører en nedsættelse af det samlede beløb, der benyttes til omsorgsforanstaltninger og til personlige tillæg. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er tilfældet. Ved beregningen af det beløb, der efter forslaget er til rådighed for ydelsen af personlige tillæg, er der taget udgangspunkt i størrelsen af det rådighedsbeløb, der anvendes i finansåret 1975-76. Beløbet er på 331 mill. kr., hvoraf 60 pct. forventes anvendt til personlige tillæg og 40 pct. til omsorgsforanstaltninger. Når man herefter har skullet finde frem til, hvilke beløb der skulle indsættes i folkepensionsloven, har man taget 60 pct., ikke af de 331 mill. kr., der forventes anvendt, men af de 382 mill. kr., kommunerne *kan* anvende i 1975-76. Det vil sige, at der er ikke nogen nedskæring ved omlægningen.

Må jeg til slut have lov til at takke medlemmerne af socialudvalget for det hurtige arbejde, der er udført ved behandlingen af disse lovforslag, som jo blev fremsat på et ret sent tidspunkt af folketingssamlingen. Kommuner, amtskommuner, invalideforsikringsret og sikringsstyrelse får herved — ved at vi nu forhåbentlig snart vedtager lovforslagene — en rimelig tid til at foretage den praktiske gennemførelse af udlægningen af arbejdsopgaverne.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal kun ganske kort kommentere fru Ebba Stranges og socialministerens udtalelser om den forøgede administration som følge af det ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti og os.

For det første har ministeren ikke ret, når hun siger, at pensionen tildeles for en periode af 3 år. Det er rigtigt, at der har været talt om en periode på 3 år, men hvis ministeren læser ændringsforslaget igennem nu, så vil hun se, at der står:

„Pension tilkendes for en tidsbegrænset periode, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.“

Men dette skal være fuldt tilgivet i denne periode, hvor der er så meget at se til.

Begrundelsen for forslaget er naturligvis ikke, at vi vil genere nye invalidepensionsansøgere, når der er en rimelig begrundelse for,

[Jørgen Junior.]

at de får denne pension. Det er imidlertid rimeligt, at pensionen bliver tidsbegrænset, og det har to årsager.

Det kan for det første, når vi nu taler om forøget administration og dermed omkostninger for staten, måske være en „forretning“, hvis vi skal blive i det pengemæssige plan, at frasortere dem, der muligvis får denne invalidepension uretmæssigt. Jeg vil ikke påstå, at det er tilfældet i så høj grad, men det ville man derigennem muligvis nok kunne opnå en besparelse på.

For det andet, og det er den væsentligste grund, er det af afgørende betydning for invalidepensionister, at de kommer i gang, hvis der overhovedet er mulighed for det. Arbejdsglæde og følelsen af at være noget værd er meget vigtig, og vi må absolut arbejde for, at den opnås.

I øvrigt er jeg fuldt tilfreds med indstillingen om, at vi nu i socialudvalget får gennemdiskuteret dette problem snarest muligt i begyndelsen af næste samling, og jeg håber, vi i fællesskab kan komme frem til en rimelig og fornuftig løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændringer vedrørende førtidig folkepension, rådighedsbeløbet, refusion m. v.).

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 131 stemmer mod 10.

Ændringsforslag nr. 3-5, § 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om invalidepension. (Decentralisering m. v.).

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen og ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 116 stemmer mod 29.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 87 stemmer mod 55; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Ændringer vedrørende dispensationsenkepension, ophævelse af bestemmelserne om hjælp til enker m.v.).

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Krav imod Lønmodtagernes Garantifond).

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 3/4 75. Første behandling 30/4 75. Betænkning 10/6 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse).

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 3/4 75. Første behandling 30/4 75. Betænkning 10/6 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Auken (S):

Jeg synes, det er glædeligt, at det er lykkedes at skaffe enighed i arbejdsmarkedsudvalget om gennemførelse af det forslag, som arbejdsministeren har fremsat om ændring af henholdsvis loven om Lønmodtagernes Garantifond og arbejdsløshedsforsikringsloven. Imidlertid skal vi her ved andenbehandlingen tage stilling til 2 ændringsforslag, der er stillet af henholdsvis fremskridtspartiet og det radikale venstre. Fælles for de to forslag er, at de prøver at udvide den transportmulighed, der ligger i lovforslaget.

Det skal efter fremskridtspartiets ændringsforslag være sådan, at man ikke alene kan overføre sit tilgodehavende i Lønmodtagernes Garantifond til en lønmodtagerorganisation eller til en arbejdsløshedskasse, men man skal i princippet kunne overføre

det til hvem som helst. Det er altså i virkeligheden en helt ubestemt kreds af mennesker, man kan overføre sit tilgodehavende eller sit krav over for fonden til. Der er ingen tvivl om, at dette forslag, selv om det tager sigte på at løse nogle af de samme problemer som selve lovforslaget, men blot går langt videre, i sine virkninger vil føre til en voldsom oprustning og oppustning af Lønmodtagernes Garantifonds administration.

Det kunne være interessant engang at få undersøgt den samlede virkning af de forslag, fremskridtspartiet stiller her i salen, og få vurderet deres administrative omkostninger.

Vi har netop behandlet et ændringsforslag her, hvor det klart blev påvist, at man havde fremsat forslag med meget store administrative omkostninger, og nu kommer man med et ændringsforslag, som vil føre til en voldsom fordyrelse af Lønmodtagernes Garantifonds administration, således at stadig flere mennesker skal ansættes til at lave stadig mere papirarbejde.

Vi har fra ministerens side fået at vide, at blot en udvidelse af transportmuligheden til private pengeinstitutter ville føre til en kraftig fordyrelse af Lønmodtagernes Garantifonds administration, men fremskridtspartiet vil altså have endnu flere folk ansat til unyttigt arbejde, og derfor udvider man princippet, sådan at man kan transportere sit tilgodehavende til alle grupper.

Vi vil altså stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag, som er et efter vores opfattelse helt uansvarligt overbudsforslag.

Samtidig vil vi sige til de radikale, som kun foreslår, at man inddrager de private pengeinstitutter, at vi forstår ikke, at det radikale venstre efter de oplysninger, som ministeren har givet om de praktiske virkninger af administrativ art, har ment, at man ville opretholde forslaget. Det bedste, man kan sige om det radikale forslag, er, at det ikke er helt så tåbeligt som fremskridtspartiets forslag, den kompliment skal jeg gerne give forslagsstillerne, men vi må beklage over for det radikale venstre: vi kan heller ikke medvirke til dette ændringsforslag.

Elsebeth Koek-Petersen (V):

Hr. Auken har jo redegjort for indholdet